

NTR PODCASTPRIJS 2023

JURYRAPPORT

Aantal inzendingen: 50

Aantal genomineerde programma's: 10

Podcastkanaal:

Alle genomineerde podcasts én gesprekken met de makers zijn gepubliceerd en te beluisteren via het kanaal van de NTR Podcastprijs in de bekende podcastapps.

Uitreiking van de NTR Podcastprijs: zondag 14 mei 2023, van 16:30 tot 17:30 uur tijdens het NPO Luister Podcast Event in TivoliVredenburg in Utrecht. De presentatie van de uitreiking van de NTR Podcastprijs is in handen van Mijke van Wijk.

De jury van 2022:

- Maya Schepers (voorzitter), secretaris audio bij het NPO Fonds
- Lieselot Mariën, zelfstandig audiomaker
- John Samson, journalist bij de NTR
- Wederik de Backer, zelfstandig audiomaker
- Cécile Hibbeln, docent audio bij Fontys Hogeschool Journalistiek

Nominatiecommissie: Ottoline Rijks (eindredacteur DOCS) en Mina Etemad (producent NTR Podcastprijs).

De winnaar van de prijs kan kiezen uit professionele opnameapparatuur, een bezoek aan de Prix Europa in Potsdam of een montagecursus.

Algemeen

De NTR Podcastprijs is dé aanmoedigingsprijs voor studenten en jonge podcastmakers uit Nederland en Vlaanderen en wordt dit jaar voor de 32e keer uitgereikt.

De jury heeft met veel plezier naar de genomineerde inzendingen geluisterd. De jury omschrijft zijn doel als vierledig: het vieren van het medium podcast, het aanmoedigen van jong talent, het geven van richting aan jonge makers en de luisteraar kennis te laten maken met het werk van prille makers.

De jury heeft de programma's op een aantal aspecten beoordeeld:

- Idee
- Ontwikkeling van het idee
- Productie, gebruik van het medium en akoestische kwaliteit
- Beluisterbaarheid, binding met de luisteraar
- Impressie van het totaal

De jury was blij verrast door het aantal van vijftig inzendingen, heeft met veel plezier geluisterd naar de tien genomineerden en zich geen enkel moment verveeld. De makers vertrokken veelal vanuit goede ideeën en hebben mooie verhalen te vertellen. Er is volop geëxperimenteerd en veel makers hebben boeiend archiefmateriaal kunnen opduiken. Wat wel opviel was dat, hoewel de personages interessant waren, ze opvallend vaak vertelden over gebeurtenissen uit het verleden in plaats van dat er actie in het nu was, waarbij er iets op het spel staat voor de personages.

De programma's die uiteindelijk de prijs niet winnen:

#5 Omara Poppe – Tro va tso (RITCS)

De jury viel op dat dit een van de weinige stukken is waarin het hoofdpersonage een evolutie doormaakt in zijn emoties. Dat valt te prijzen, al werden sommige juryleden enigszins uit het verhaal getrokken doordat de tekst niet heel natuurlijk, maar enigszins geconstrueerd klinkt. Daartegenover staan de onmiskenbare poëtische kwaliteiten die de maker bezit. Verder is duidelijk dat Omara zeer zorgvuldig, aandachtig en met plezier heeft gewerkt, wat alleen al aan het subtiele, goed afgemixte sounddesign te horen is.

Loes de Groen – Achter de gordijnen (zelfstandig podcastmaker)

Prachtig, ontroerend verhaal met veel mooi materiaal. De maker heeft het stuk ook goed opgebouwd. De jury was vooral te spreken over de metafoor van de vogels en de betekenis die er achter deze dieren in dit verhaal ligt. Wel ontstond er verwarring over het onderwerp van deze inzending: is dit een verhaal over mantelzorg of gaat het over dementie bij een ouder koppel? De insteek had iets duidelijker gemogen, al ontstaat door deze pilot duidelijk de belofte voor meer van deze maker.

Elène Zuidmeer – Alles wordt beter (zelfstandig podcastmaker)

Dat dit verhaal, met een intrigerend personage, verteld moest worden staat voor alle juryleden buiten kijf. Wat goed werkt is dat de maker en haar hoofdpersoon een band hebben en dat Elène ook reflecteert op hun relatie, al is het risico daarbij dat de luisteraar zich soms buitengesloten voelt. De oude opnames voegen daarnaast echt iets toe. De jury stond enigszins kritisch tegenover het opvoeren van Dirk de Wachter, die in menig ander verhaal opduikt – had de maker ook met het hoofdpersonage kunnen zoeken naar een manier om wat De Wachter zegt vanuit haarzelf te vertellen?

Ignace Schoot, Mandula van den Berg – Schoremstad (zelfstandige podcastmakers)

Een vertelling die zeer goed in elkaar zit met een leuke, beloftevolle beginscène. Het onderwerp is interessant en relevant in de huidige wooncrisis, zo oordeelt de jury. Daar had wel iets meer bij stilgestaan kunnen worden, net zoals bij het moment waarop de makers in oude dozen spitten en – net zoals de overheid – zich met het leven van anderen bemoeien. Het verhaal is wat braaf in opbouw en de muziek stuwt het verhaal niet voort. De momenten dat de makers met elkaar in gesprek gaan (vooral rond minuut 22) zijn zeer levendig en prettig om naar te luisteren.

Corinne Heyrman, Lieven Heeremans – How to be a sex object

De vraag die deze inzending probeert te beantwoorden (hoe bewaar je een performance) is uitermate boeiend. Het kunstwerk zelf is dat eveneens, al frappeerde het de juryleden dat het betrekkelijk lang duurt voor je hoort hoe dat kunstwerk eruitziet. Aan de opbouw van het stuk had zeker gesleuteld kunnen worden: waarom zijn de makers niet begonnen met de prikkelende scène in het restaurant? Over de back-to-the-studio-gesprekjes en de jingles waren de juryleden niet allemaal te spreken, al was er ook lof voor de poging om een podcast met een strak format te maken.

Sofie Steenhaut – Club Angst – (VRT)

De jury was onder de indruk van het mooie, kwetsbare verhaal en de balans tussen de persoonlijke ervaringen van de geïnterviewden en de experts. De vlotte, moderne montage zal

haar doelgroep zeker aanspreken, al voelden enkele juryleden daardoor ook afstand tot het verhaal, omdat de flitsende montage inleving voor hen verhinderde. Ze proefden hier en daar ook gereconstrueerde reflecties die niet in het moment zelf waren opgenomen, maar achteraf. Toch sloot een van de juryleden af met: 'Ik heb geen angsten, maar wil wel bij haar clubje horen.'

Bert Bentsink – Plotse papa's (zelfstandig podcastmaker)

Het idee en de titel van dit verhaal zijn uitstekend, zo concludeerde de jury. Het onderwerp is weinig belicht en maakt nieuwsgierig – ook naar het verhaal van de maker zelf, dat helaas onbevredigend weinig aan bod komt. Hier en daar had de vertelling gelaagder gekund en hadden er wat meer grote reflecties in geweven kunnen worden. Verder verbaasde de jury zich over het gebrek aan scènes en over dat er helemaal geen kinderen te horen zijn in het gehele verhaal. Dat er alleen mannenstemmen te horen waren en de aandacht vooral op hun ervaringen is gericht, valt te prijzen.

Martijn Smit, Kathleen Verdult, Myrthe van Niekerk – Utrecht in oorlogstijd

Het begin van dit verhaal, met de zwarte sneeuw, is prachtig, zo concludeerde de jury al gauw. Er is goed gezocht naar hoe de makers een archief tot leven kunnen wekken. Wel waren er vragen over voor wie deze podcast bedoeld is: voor Utrechters of ook mensen erbuiten? En welke leeftijd heeft hun doelgroep? Antwoord op die vragen kunnen wat meer sturing geven aan het verhaal, waar desondanks veel mooie beelden en goed pratende personages in zitten.

De tweede prijs die de jury uitreikt als aanmoediging van jong talent gaat naar:

Hanne Volckaert – Solastalgie (RITCS)

Een poëtisch, relevant verhaal waarin met klank is gespeeld en op interessante wijze is geëxperimenteerd. De pertinente vragen over verantwoordelijkheid en machteloosheid die de maker oproept bleven de juryleden bij. Dat de maker zelf de muziek heeft gemaakt is daarnaast bewonderenswaardig. Sommige juryleden vonden het verhaal enigszins afstandelijk, maar voor allen was overduidelijk dat deze maker grote potentie en kunstzinnigheid bezit!

De eerste prijs is voor:

Eva Vanderstricht – Tati (RITCS)

Een aangrijpend, intiem verhaal waarbij je begrip hebt voor alle personages en hun keuzes, zo oordeelde de jury¹. Het is fantastisch dat de maker alle betrokkenen heeft gesproken en de juiste vragen weet te stellen op precies het juiste moment. De overgangen tussen de gesprekken waren heel mooi en organisch, en over de sterke beginscène was er ook lof. Tot slot waren alle juryleden te spreken over hoe de maker zichzelf had verwerkt in dit verhaal dat zo dicht bij haar staat, en toch ook afstand heeft kunnen bewaren. Kortom: een verhaal dat er met kop en schouders bovenuit stak!

¹ Aangezien jurylid Wederik de Backer promotor was van dit werk van Eva Vanderstricht, heeft hij zich onthouden van commentaar bij de bespreking van deze inzending.